

1950 vedtagne beslutninger om oprettelse under Den nord-atlantiske Traktats organisation af en fælles forsvarsstyrke i Europa, hvori vesttyske styrker kan deltage, samt om udnævnelse af en øverstkommanderende for forsvarsstyrken.

Rigsdagen giver endvidere sin tilslutning til, at de i Tyskland stationerede danske styrker tildeles den øverstkommanderende.

På møder i Washington i oktober 1950 i Den nord-atlantiske Traktats organisation (militærkomiteen og forsvarskomiteen) blev spørgsmålet om *tilvejebringelse af et fælles europæisk forsvar*, etablering af *en europæisk overkommando og reorganisering af Atlantorganisationens militære struktur* samt endelig spørgsmålet om *Vesttysklands eventuelle bidrag til fællesstyrken* taget op til detaljeret behandling, efter at visse hovedretningslinier var blevet vedtaget på det nord-atlantiske råds møde den 26. september 1950 i New York. Drøftelserne blev fortsat ved møder i London og Bruxelles i december 1950, og endelig beslutning blev truffet ved møder i det nordatlantiske råd i Bruxelles den 18. og 19. december 1950.

Man enedes her om, at det var hensigtsmæssigt at forbedre og fremskynde den militære planlægning i fredstid og opstillingen af nødvendige styrker og om hensigtsmæssigheden af en forenkling af kommando- og planlægningsorganisationen, således at fredstidsorganisationen umiddelbart kom til at svare til en eventuel krigstids krav.

Man fandt det endvidere nødvendigt at søge Vesteuropas forsvar styrket gennem Vesttysklands deltagelse i forsvaret, og man enedes om grundlaget, på hvilket de nu igangværende forhandlinger med den vesttyske forbundsregering skulle føres.

Kontrollen med de forenede forsvarsstyrker i Europa overdrages en øverstkommanderende, således at hurtige afgørelser af militære spørgsmål vil kunne træffes. Denne øverstkommanderende modtager direktiver fra de højere Atlantpagtorganer, hvori medlemsstaterne er repræsenteret på lige fod, og hvor vedtagelse kun kan ske ved enstemighed.